

ประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติด
ของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่

The effective work for drug protection in
Nong Muang Khai police station, Phrae Province

พิชณศักดิ์ อินทรจุฑกุล

Pitsanusak Intararujikool

สถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่

Nong Muang Kai Police Station

Corresponding Author Email: supitchaya.kun@mcu.ac.th

Received: April 6, 2024

Revised: May 1, 2024

Accepted: May 5, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นข้อเสนอแนะของบุคลากรและ
นิสิตที่มีต่อระดับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนอง
ม่วงไข่ จังหวัดแพร่ และเพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาตามแนวคิดของระดับประสิทธิผลการดำเนินงาน
ป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ การวิจัยในครั้งนี้เป็น
การวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) คือการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ
โดยศึกษากับประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 392 คน โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลที่ได้มา
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาค่าความถี่ (Frequency)
ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทำ
การทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) ด้วยการวิเคราะห์
ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) และการวิจัยเชิงคุณภาพได้ใช้เครื่องมือเป็นแบบ
สัมภาษณ์ โดยรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลหลัก
(Key information) และได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis Technique)

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีความคิดเห็นต่อระดับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกัน
ปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.817) ประชาชนที่มี เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่า ด้านเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านอายุ รายได้ แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดตามหลักกรรมวิธีเฝ้าระวังของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เน้นให้สอดแทรกหลักกรรมวิธีเฝ้าระวังในเนื้อหาการประชาสัมพันธ์รณรงค์ และปลูกจิตสำนึก และสร้างภูมิคุ้มกัน ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องวางแผนในการจัดกิจกรรมให้เห็นถึงภาพการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในชีวิตจริง และโทษภัยของยาเสพติด ตลอดจนได้รับผลกระทบของการกระทำที่ไม่ดี และมีการจัดทำโครงการเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยชี้ให้เห็นถึงความละเอียดและเกรงกลัวต่อบาปที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีการติดตาม และประเมินผลร่วมกันหลังจากดำเนินการตามโครงการนั้น ๆ ควรตระหนักถึง การติดต่อสื่อสารระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และรวดเร็ว ควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และพระสงฆ์จัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องยาเสพติด โดยเน้นหลักกรรมวิธีเฝ้าระวังแก่เจ้าของสถานประกอบการ และเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสังคมในการปฏิบัติงาน เช่น ออกตรวจ สถานบันเทิง ร้านเกม/อินเทอร์เน็ตและไม่ควรยืดหยุ่นในการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่จะพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่จังหวัดแพร่มากยิ่งขึ้นต่อไป

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ, การป้องกัน, ยาเสพติด

Abstract

This research aims are: to study and compare the effective of process for drug protection of Nong Muang Khai Police Station, Phrae Province and study process of development of the effective of process for drug protection of Nong Muang Khai Police Station, Phrae Province. This research was using Mixed Methods Research, By Quantitative Research and Qualitative Research. The research studies with the population of area in Nong Muang Khai Police Station, Phrae Province, group of samples of these studies were 392 people. The research tool was a questionnaire and to analyze the data using the Statistical Package for Social Science (SPSS) research. To analyze the Frequency, percentage, Average (Mean) and Standard Deviation, compared by testing the hypothesis, by testing the values t-test and F-test, values by one way Analysis of variance (One Way ANOVA), and to in Depth Interview with a group of key and content analysis was presented in a descriptive form.

The findings of this studies found that: The opinion of population on the effective of process for drug protection of Nong Muang Khai Police Station, Phrae Province overall at a high level

($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.817) the base hypothesis and analysis classification personal factors: sex, age, education, career and income found that sex, education and career was not different, reject hypothesis set, but age, income accept hypothesis set. And guideline the process for the effective of process for drug protection according to virtues that protect the world of Nong Muang Khai Police Station Phrae Province. It was found that people who filled in this form emphasize using virtues that protect the world in advertisement content for spirit campaign and immunity creation, coordinate with relate office for doing activity to showed doing wrong about drug in their life, wicked things of drug thought out received bad action and drug protection project for indication moral shame and moral dread for drug participation, followed up and evaluated after activity and realize to local government and people for one way, should coordinate with office and Sangha had trained knowledge about drug, emphasize virtues that protect the world for establishment and police officer must realize affect for society performance ex checking point, amusement place and do not stretch about using law where to process to develop effective of process for drug protection in Nong Muang Khai Police Station Phrae.

Keywords: Effective, Protection, Drug

บทนำ

ประเทศไทยถูกจัดให้อยู่ประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดที่มีส่วนช่วยต่อการพัฒนาอย่างมากก็คือ กำลังความรู้ความสามารถของประชาชน เนื่องจากประชาชนนั้นเป็นปัจจัยสำคัญสำคัญที่กำหนดทิศทางของความเจริญให้เป็นไปตามแผนงาน หรือโครงการที่วางไว้ ทั้งนี้ ก็เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ประเทศของเรามีความเจริญทัดเทียมนานาอารยประเทศในยุคโลกาภิวัตน์ อย่างไรก็ตาม กว่าที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรืองตามที่กล่าวข้างต้นจะพบว่ามีปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เช่น ปัญหาความยากจนของพลเมือง ปัญหาการว่างงาน และที่กำลังเป็นปัญหามากที่สุดปัญหาหนึ่งขณะนี้ก็คือ “ปัญหายาเสพติด”

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่เรื้อรังของสังคม และยากที่จะแก้ไขให้หมดสิ้นไปได้ และดูเหมือนว่าจะไม่มีทางแก้ไขได้สำเร็จ ไม่มีที่ท่าว่าจะหยุดยั้งการแพร่กระจายของยาเสพติดที่แทรกแซงเข้าไปยังประชากรทุกหมู่เหล่า ทุกเพศทุกวัยได้เลย ยาเสพติดนอกจากทำให้เกิดปัญหาร้ายแรงต่อสุขภาพอนามัยต่อผู้เสพ ซึ่งทำให้ประเทศต้องสูญเสียปัจจัยการผลิตในด้านกำลังคน กำลังทรัพย์เป็นจำนวนมาก แล้วยาเสพติดยังเป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม และยังเป็นสิ่งที่คอยทำลายวัฒนธรรมอันดีงามของสังคม นับตั้งแต่บุคคล ครอบครัว สังคมจนถึงประเทศชาติในที่สุด (โสภณ ชูพิกุลชัย สปิธมัมน์และคณะ, 2553: 167) ปัจจุบันประเทศไทยของเรา ได้มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากมายหลายฉบับที่ใช้อยู่ปัจจุบัน แต่ถึงแม้ว่าจะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ออกมาใช้บังคับเป็นจำนวนหลายฉบับก็ตาม ก็ยังไม่สามารถปราบปรามยาเสพติดให้หมดไปได้ แต่ในทางตรงกันข้ามกลับมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดชนิดใหม่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ที่สำคัญที่กำลังแพร่ระบาด และมีความรุนแรงมากที่สุด โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นขณะนี้ ได้แก่ การแพร่ระบาดของยาบ้าหรือยาขยัน ยาบ้าเป็นยาที่ออกฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง และระบบประสาทส่วนปลาย ทำให้ผู้เสพมีอาการตื่นเต้น หายง่วงนอน และมีความขยันขันแข็งในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้ หลอดเลือดตีบ หัวใจเต้นเร็วขึ้น แต่บางคนนำมาใช้เป็นยาลดความอ้วน แต่ถ้าใช้เกินขนาดจะทำให้เวียนศีรษะ อ่อนเพลีย เป็นไข้ มีอาการชักหมดสติ และอาจถึงขั้นเสียชีวิต เนื่องจากหลอดเลือดในสมองแตกหรือหัวใจวาย นอกจากนี้ยังเป็นหนทางนำไปสู่การใช้ยาเสพติดชนิดอื่น ๆ อีกด้วย (สุพัฒน์ วีระเวชเจริญชัย, 2554: 95)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่นับจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ซึ่งจากสถิติพบว่า ผู้ติดยาเสพติดจำนวนมากจะเป็นผู้ก่อคดีอาชญากรรม นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ข้ามชาติ และปัญหาความมั่นคงแห่งชาติอีกด้วย หากปล่อยไว้ให้เนิ่นช้าจะก่อให้เกิดวิกฤตการณ์ทางสังคมอย่างรุนแรงจนไม่สามารถแก้ไขได้ เพราะปัญหายาเสพติดมิใช่เรื่องที่จะสามารถควบคุมให้อยู่ในวงจำกัดได้ อีกต่อไป แต่กลับจะเป็นปัญหาระดับชาติที่ลุกลามอย่างไม่จบสิ้น ดังนั้น จึงเห็นสมควรที่ทุกฝ่ายควรให้ความสำคัญกับปัญหาดังกล่าว พร้อมทั้งหามาตรการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้บรรลุผลอย่างจริงจัง การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนพัฒนาเจตคติของประชาชนทุกคน ทุกกลุ่มให้ตระหนักถึงโทษ และพิษภัยของยาเสพติด และร่วมกันไม่ยุ่งเกี่ยวและต่อต้านยาเสพติด ซึ่งกิจกรรมหลัก ๆ ได้แก่ การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ การเผยแพร่เอกสาร การสร้างแกนนำ การบรรยายฝึกอบรมสัมมนาแก่กลุ่มเป้าหมายทั้งในสถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชน รวมทั้งการจัดทำโครงการป้องกันต่าง ๆ เช่น โครงการค่ายแกนนำนักเรียน โครงการโรงเรียนสีขาว โครงการชุมชนปลอดภัยยาเสพติด ฯลฯ เป็นต้น

นโยบายของรัฐบาลต่าง ๆ ที่ผ่านมามุ่งเน้นด้านการปราบปราม มากกว่าการป้องกันโดยมองว่าปัญหายาเสพติดเป็นเรื่องของอาชญากรรมที่ต้องใช้มาตรการปราบปรามนำ กล่าวคือ หากสามารถปราบปรามจับกุมผู้ค้าได้ปัญหาก็จะหมดไป ซึ่งเป็นความคิดที่ผิด เพราะตราบดีที่คนซื้อยังมีอยู่และเพิ่มขึ้น ตราบนั้นย่อมจะมีผู้ขายอยู่เสมอ จะเห็นได้ว่าหน่วยงานราชการจะเป็นผู้ลงไปดำเนินการเป็นหลัก โดยมีประชาชนเป็นเป้าหมายในการดำเนินการ มิใช่เป็นผู้มีส่วนร่วม ไม่มีการประสานงาน ทำให้ขาดเอกภาพต่างคนต่างทำ เกิดความซ้ำซ้อน และประชาชนไม่เกิดความรู้สึกร่วมในกิจกรรมการแก้ไขปัญหามา ไม่เกิดความรักชอบและความผูกพันกับการแก้ไขปัญหามา หรือประชาชนเห็นว่าการแก้ไขปัญหามาเป็นหน้าที่ของรัฐ ไม่ใช่ของตนเองหรือของชุมชนที่จะต้องเข้าไปรับผิดชอบ ไม่มีการบูรณาการ ไม่มีหน่วยงานหลักในการรวมหรือบูรณาการ ไม่มีแผนรวม จึงขาดการเดินไปสู่เป้าหมายและทิศทางเดียวกัน ต่างคนต่างทำตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่ตนมี โดยไม่มี

การประสานงานระหว่างหน่วยงาน นอกจากนี้ยังขาดดัชนีชี้วัดความสำเร็จที่ชัดเจน ขาดการติดตาม ประเมินผล และขาดรูปแบบแนวทางในการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ที่ชัดเจน ขาดการผนึกกำลังของทุก ฝ่ายเข้าร่วมดำเนินการ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรประชาชน และประชาชน การบังคับใช้ กฎหมายยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ เจ้าหน้าที่ของรัฐรวมทั้งผู้นำชุมชนในบางพื้นที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับ กระบวนการค้ายาเสพติด นโยบายบางเรื่องยังไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ เช่น การกำหนดนโยบาย ว่าผู้เสพคือผู้ป่วย แต่ พ.ร.บ.ฟื้นฟูฯ ก็ยังไม่สามารถนำมาบังคับใช้ได้ เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงยังมีผลการ จับกุมผู้เสพยาอยู่ การแก้ปัญหาจึงไม่ครบวงจรซึ่งทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จ

ปัญหายาเสพติดนั้น ไม่สามารถจัดให้หมดสิ้นไปโดยสิ้นเชิง แต่สามารถควบคุมโดยกลไก และกระบวนการทางสังคมที่เข้ามามีส่วนร่วม และรับผิดชอบการป้องกันและแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์ โดยเฉพาะกลไกระดับครอบครัวและชุมชน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของปัญหา การแก้ไขปัญหายาเสพติดในระยะ ยาวเป็นการปรับปรุงแก้ไขด้านนโยบาย ยุทธศาสตร์ รวมถึงการปรับบทบาท หน้าที่ องค์กรในภาครัฐ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การแก้ไขปัญหายาเสพติดในระยะสั้น เป็นการแก้ไขปรับปรุงการ บริหารและการจัดการ เพื่อให้เกิดผลในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่รวดเร็วมีประสิทธิภาพ ดังเห็นได้จากสถิติปัญหายาเสพติดที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นจากข้อมูลจำนวนผู้เสพ และผู้จำหน่ายใน พื้นที่อำเภอหนองม่วงไข่ โดยสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่

แนวโน้มการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่มมากขึ้นทุกปีทั้งที่มีการจับกุมดำเนินคดีกับ ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นจำนวนมาก การแพร่ระบาดของยาเสพติดน่าจะลดลงแต่กลับเพิ่มมากขึ้น ซึ่งถ้าดูจากสถิติของการจับกุมที่เพิ่มมากขึ้น เป็นเพราะเจ้าหน้าที่มีศักยภาพที่เพิ่มขึ้นทำให้มีผลการ ทำงานที่ดีขึ้น มีการปราบปรามจับกุมผู้ต้องหาได้มากขึ้น หรืออีกนัยหนึ่งการที่เจ้าพนักงานตำรวจ สามารถจับกุมผู้ต้องหาได้มากขึ้น เพราะว่ามีผู้เสพยาเสพติดและผู้ค้ารายย่อย หน้าใหม่เพิ่มมากขึ้น ยิ่งไป กว้านยังทำให้เกิดผู้กระทำความผิดหน้าใหม่เพิ่มขึ้นอีกด้วย ซึ่งจะเห็นได้จากสถิติการจับกุมผู้ต้องหาคดี ยาเสพติด (รวมถึงผู้เสพยาเสพติด) และถึงแม้จะมีการจับกุมผู้กระทำความผิดมากเท่าใดแต่ผลประโยชน์ ค่าตอบแทนที่รับจากการค้ายาเสพติด ยังเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบทำให้ไม่เกรงกลัว ต่อการถูกจับกุมและถูกลงโทษนั้น การแก้ปัญหายาเสพติดนั้นจะใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเดียว คงจะไม่ทำให้ปัญหานี้หมดไปอย่างถาวรได้ สังคมจะมีความสุขได้ อยู่ด้วยกันได้อย่างดีนั้น ต้องมี ความสามัคคีร่วมมือกันในสังคมมีกฎระเบียบที่ปฏิบัติด้วยกันอย่างดี แล้วก็ต้องมีหลักธรรมประจำใจ ในการจะระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ตน ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น นั่นคือการรู้จัก การนำเอาหลักธรรมคำสอนที่ดีมาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้มีความประพฤติที่ดีร่วมกัน หิริโอตตปปะเป็นหลักพุทธธรรมที่ควรจะนำมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของสถานีตำรวจภูธร หนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดควบคู่กับการใช้กฎหมายให้เกิด ประสิทธิภาพนั้นควรเป็นหลักพุทธธรรมที่มีส่วนในการช่วยทางด้านเกี่ยวกับงานในหน้าที่และ การใช้ชีวิตประจำวันด้วย ตามพระพุทธองค์ ท่านทรงตรัสไว้ว่า หลักธรรมะหิริโอตตปปะ มีไว้เพื่อเป็น

การเตือนสติคนให้มีสติ ยั้งคิด ให้ไตร่ตรองก่อนการกระทำใด ๆ ให้วิเคราะห์ว่าสิ่งที่ตนกำลังกระทำนั้น เป็นสิ่งดีงามหรือสิ่งชั่วช้า ถ้าเป็นสิ่งชั่วช้า ก็ให้นึกละอายที่จะกระทำเช่นนั้น และให้นึกเกรงกลัวผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำของตน

สถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ มีหน้าที่ตรวจจตรารักษาความสงบ จับกุม และปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย และมีหน้าที่ความรับผิดชอบงานด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและปราบปราม การรักษาความสงบเรียบร้อย รวมทั้งปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ที่มีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ซึ่งแม้ว่าสถานีตำรวจภูธรอำเภอหนองม่วงไข่ จะได้พยายามเร่งระดมสรรพกำลังและทรัพยากรด้านต่าง ๆ ในการดำเนินการป้องกันปราบปรามอย่างจริงจังและต่อเนื่อง แต่ก็ปรากฏว่าความพยายาม ดังกล่าวได้ผลเพียงในระดับหนึ่งเท่านั้น เนื่องจากการปฏิบัติมีข้อจำกัดหลายประการในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหา

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ โดยในการศึกษาค้นคว้า ได้ทำการศึกษาการใช้หลักทฤษฎีออตตอปะ (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2555: 129) มาประยุกต์ในการพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ เพื่อเป็นข้อมูลในการปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ได้นำไปประกอบการวางแผนประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้แก่สถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่
4. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดตามหลักทฤษฎีออตตอปะของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) กับกลุ่มประชากรที่ได้กำหนดไว้ และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรและนิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ จำนวน 18,459 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 392 คน โดยการคำนวณใช้สูตรของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane) และใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทำการทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) และการวิจัยเชิงคุณภาพได้ใช้เครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบทและประมวลผลเข้าด้วยกัน รวมทั้งใช้แนวคิดจากเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุนในการวิเคราะห์เพื่อให้เห็นภาพรวมใน การวิจัย

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในอำเภอนองม่วงไช้ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 213 คน มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี จำนวน 105 คน มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 93 คน มีอาชีพ ค้าขาย จำนวน 83 คน และมีรายได้ระหว่าง 5,001 – 10,000บาท จำนวน 151 คน

2. ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไช้ จังหวัดแพร่ จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ประชาชนในอำเภอนองม่วงไช้ จังหวัดแพร่ มีระดับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไช้ จังหวัดแพร่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.817) และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกและสร้างภูมิคุ้มกัน ด้านการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เรียงตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไช้ จังหวัดแพร่ ผลการเปรียบเทียบซึ่งจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่า เพศ การศึกษา และอาชีพ พบว่าปฏิเสธสมมติฐาน ส่วน

สมมติฐานที่ 2 กับ 5 ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรต้น คือ อายุ และรายได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐาน

4. แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ดังนี้ 1) ด้านการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกและสร้างภูมิคุ้มกัน พบว่าการทำงานตามยุทธศาสตร์ในการเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ชุมชน จัดให้มีสื่อต่าง ๆ ในการรณรงค์ให้มากขึ้นและการสร้างชุมชนเข้มแข็งมาใช้ในการพัฒนาอำเภอหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ นอกจากนี้ยังส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและรณรงค์ปัญหาเสพติดอย่างต่อเนื่อง มีวิสัยทัศน์ในการสร้างเกราะป้องกัน ให้ลูกหลานปลอดภัยจากยาเสพติด แสดงให้เห็นว่า ประชาชนเห็นว่าสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ มีการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกและสร้างภูมิคุ้มกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นอย่างดี 2) ด้านการร่วมมือประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน พบว่า การบำบัดรักษาผู้เสพในระบบสมัครใจ บำบัดรักษาผู้เสพในระบบบังคับบำบัด การพัฒนาระบบบำบัดรักษาในระบบต้องโทษ บูรณาการระบบบำบัดรักษา และการปรับเจตคติให้สังคมยอมรับและ ให้โอกาสผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งมุ่งเน้นการป้องกันเยาวชนกลุ่มเสี่ยงในและนอกเขตสถานศึกษา ในพื้นที่ที่มีปัญหายาเสพติดแพร่ระบาดต่อเนื่อง และมีการจัดทำและพัฒนาระบบการข่าวที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายผู้ผลิตและผู้ค้าเสพติดให้เป็นปัจจุบันและทันสมัย สามารถตอบสนองการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้อย่างรวดเร็ว มีการปลูกจิตสำนึกการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน จัดระเบียบสังคมรณรงค์ป้องกันยาเสพติด ป้องกันกลุ่มเสี่ยง ประชาชนเห็นว่าสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ มีการร่วมมือประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน 3) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พบว่า มีการดำเนินงานด้านการเผยแพร่ความรู้ด้านยาเสพติดและโทษจากการเสพยาเสพติดให้กับชุมชนเพื่อป้องกันมิให้เกิดผู้เสพยาใหม่ และสามารถจับกุมผู้ค้าส่งยารายย่อยรวมถึงจับกุมแหล่งจำหน่ายยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบ ส่งผลให้ปริมาณการจำหน่ายลดลง

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ พบว่า ระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ประชาชนเห็นด้วยกับผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ เป็นอย่างดี โดยเฉพาะด้านการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกและสร้างภูมิคุ้มกัน และด้านการร่วมมือประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีระดับประสิทธิผลอยู่ในลำดับมาก เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยและปัจจัยส่วนบุคคล มีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1) จากการวิจัยพบว่า ประชาชนในอำเภอหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ มีระดับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ด้านการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกและสร้างภูมิคุ้มกัน ในเรื่องของมีการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์

สร้างจิตสำนึกพลังสังคมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งพบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.793) รองลงมาคือ มีกิจกรรมลานกีฬา ลานดนตรี ลานกิจกรรมสร้างสรรค์ของเยาวชน รวมถึงการสร้างแกนนำกลุ่มต่าง ๆ ในจังหวัด เช่น แกนนำผู้ปกครอง แกนนำเยาวชนแกนนำชุมชน ฯลฯ ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.960) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ประชาชนเห็นด้วยกับสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ที่มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการรณรงค์ปลูกจิตสำนึกและสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดอย่างโปร่งใส และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน แก้ไขปัญหาด้วยความซื่อสัตย์ จริงใจ และร่วมมือกับทุกหน่วยงานในการประกาศสงครามกับยาเสพติด โดยต้องไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยเด็ดขาด และขอความร่วมมือจากสื่อมวลชนทุกแขนง ให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน ทุกระดับได้ทราบถึงพิษภัยของยาเสพติด สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง ตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน/ชุมชน สถานศึกษา และสร้างแนวร่วมให้กว้างขวางโดยผู้นำท้องถิ่น องค์กรภาครัฐ และเอกชน ดำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์ ฝ่ายปกครอง โดยรวมรณรงค์และดำเนินการต่อผู้ค้า ผู้เสพในเชิงรุกให้ได้ผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิรักษ์ เวชกาญจนา (2552) ได้ศึกษาเรื่อง “การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด” ศึกษากรณีกองบังคับการสอบสวน พบว่า ด้านปัจจัย ด้านความชัดเจนในวัตถุประสงค์ของนโยบายปราบปรามยาเสพติด ส่วนใหญ่เห็นว่าวัตถุประสงค์ของนโยบายปราบปรามยาเสพติดมีความชัดเจนในการปฏิบัติ ส่วนปัจจัยในด้านความพร้อมในทรัพยากรทางการบริหารเกี่ยวกับการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านงบประมาณวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ยานพาหนะเอกสารต่าง ๆ จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าสิ่งเหล่านี้ ไม่มีความพร้อมที่จะใช้ในการปราบปรามยาเสพติด สำหรับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด ทั้งในด้านการจับกุม สืบสวนสอบสวน และด้านการพัฒนางาน พบว่า ในภาพรวมส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติงานมีผลอยู่ในระดับสูงผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจอัน ได้แก่ รายได้และปัจจัยด้านความพร้อมในทรัพยากรทางการบริหาร ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติด ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับชั้นยศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์และปัจจัยด้านความชัดเจนในวัตถุประสงค์ของนโยบายปราบปรามยาเสพติดที่แตกต่างกัน มีผลต่อการปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติด

2) จากการวิจัยพบว่า ประชาชนในอำเภอหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ มีระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ด้านการร่วมมือประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน ในเรื่องของมีการบูรณาการหรือความร่วมมือในการปฏิบัติงานกับชุมชนในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด ซึ่งพบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.929) รองลงมาคือ มีการดำเนินมาตรการในการป้องกันโดยเน้นเป้าหมายเด็กและเยาวชน ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา และให้ความช่วยเหลือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาให้ชัดเจน ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.642) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ประชาชนเห็นด้วยกับการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ ที่มีการทำ

ความเข้าใจในวิธีการทำงานกับประชาชนทุกหมู่เหล่า สร้างความโปร่งใสและความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือข้าราชการในหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความศรัทธาและความเชื่อมั่นในการที่จะเข้ามาให้ความร่วมมือและเข้าเป็นแนวร่วมพร้อมใจกันดำเนินการตามยุทธศาสตร์และประกาศสงครามกับยาเสพติด ใช้มาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางสังคมเข้ากวดขัน สร้างประชาคมหมู่บ้านโดยสร้างเกณฑ์ของหมู่บ้าน ชุมชนเพื่อกวดขันผู้ค้า ผู้เสพโดยต้องใช้ทรัพยากรที่มีให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรระ ทิพย์มงคล (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540” ด้านความสนใจข่าวสารการเมืองพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ให้ความสนใจบ้าง สำหรับประเภทของสื่อที่กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารทางการเมือง พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ รองลงมาได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์กลุ่มประชากรที่ศึกษา มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ในระดับที่ดีมากทั้งในหมวด 3 ว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทย และหมวด 8 ว่าด้วยเรื่องของการศาล ซึ่งเป็นหมวดที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยตรงและผลการทดสอบพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจ ได้แก่ เงินเดือน ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และหน้าที่รับผิดชอบ

3) จากการวิจัยพบว่า ประชาชนในอำเภอหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ มีระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในเรื่องของการจัดตั้งจุดตรวจจุดสกัดยาเสพติดบนเส้นทางคมนาคมครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศโดยมีความสัมพันธ์ทั้งในยุทธศาสตร์เส้นทางและเวลา ซึ่งพบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.819) รองลงมาคือ มีการจัดทำและพัฒนาระบบการข่าวที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายผู้ผลิตและผู้ค้าเสพติดให้เป็นปัจจุบันและทันสมัย สามารถตอบสนองการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้อย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.769) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ ใช้หลักการป้องกันนำการปราบปราม ผู้เสพต้องได้รับการบำบัดรักษา ผู้ค้าต้องได้รับการลงโทษอย่างเด็ดขาด การดำเนินการปราบปรามใช้วิธีการสืบสวน สอบสวน ตรวจค้น จับกุม เพื่อทำลายขบวนการค้าตัวการใหญ่จับกุมข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพื่อแสดงให้เห็นว่า ตำรวจปฏิบัติงานอย่างตรงไปตรงมา เสียขาด สอดคล้องกับแนวคิดของ พิศาล เอิบอาบ (2555) ที่มีแนวคิดสอดคล้องว่า ในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปราม ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 5 เป็นกฎหมายที่มีขอบเขตอำนาจศาลที่กว้างขวางที่สุดในบรรดากฎหมายของไทย เพราะเป็นการขยายขอบเขตอำนาจของศาลไทยไปในดินแดนของรัฐอื่นซึ่งถือได้ว่าในปัจจุบันไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายยาเสพติดฉบับใดในประเทศไทย จะมีขอบเขตอำนาจกว้างขวางเท่ากับกฎหมายยาเสพติดฉบับดังกล่าวนี้ โดมาตรการสมคบ (Conspiracy) ความผิดฐานสมคบนี้

เป็นการขยายฐานความผิดทางอาญา สำหรับผู้ค้ายาเสพติด ให้กว้างขวางออกไปเป็นพิเศษว่า ความผิดอาญาประเภทอื่น กล่าวคือ กำหนดให้การที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่ทำการตกลงกันเพื่อ กระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติดในข้อหาสำคัญ ได้แก่ ฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเป็นความผิดโดยกำหนดโทษจำคุกไว้ ไม่นเกิน 5 ปี และปรับไม่เกิน 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และหากได้มีการกระทำความผิดตามที่ได้มีการตกลงกันไว้ก็จะต้องรับโทษหนักขึ้นเท่ากับผู้ที่ไป กระทำความผิดโดยตรง (พ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 : มาตรา 8) นอกจากนี้ยังเพิ่มโทษผู้กระทำความผิดฐานสนับสนุนช่วยเหลือให้ได้รับโทษเช่นเดียวกับตัวการ (พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 : มาตรา 6) เพื่อให้มีโอกาสจับกุมนายทุน หรือตัวการสำคัญมาลงโทษได้มากขึ้นตามที่ไดกล่าว่ามาแล้วว่า การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นมีรูปแบบการดำเนินงานในลักษณะขององค์กรอาชญากรรมมีการกระทำความผิดที่สลับซับซ้อน มีการแบ่งหน้าที่กันกระทำ มีการวางแผน มีการใช้เครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัย ยากต่อการสืบสวนจับกุมของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ที่ถูกจับกุมได้ส่วนมากก็มักจะเป็นพวกที่รับจ้างลำเลียงยาเสพติด หรือเป็นพวกนักค้ารายย่อยเท่านั้นส่วนพวกที่เป็นนายทุน หรือผู้ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมักจะเป็นเพียงผู้วางแผน หรือเป็นเพียงผู้ประสานงานแต่มีโดลงมือกระทำความผิดด้วย ดังนั้นจึงไมอาจที่จะปรับบทลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญาในเรื่องตัวการผู้ใช้ ผู้สนับสนุนไปใช้ลงโทษ ผู้วางแผน หรือผู้ประสานงานในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้ ในที่นี้จะได้นำบทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญาในเรื่องตัวการผู้ใช้ ผู้สนับสนุนมาเปรียบเทียบกับให้สามารถมองเห็นถึงปัญหาที่จะนำมาใช้ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

4) จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีระดับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าเพศจึงไม่ใช่ตัวบ่งชี้ว่าเมื่อมีเพศต่างกันจะความคิดเห็นต่อระดับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ แตกต่างกัน เพราะสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ มีผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดที่ชัดเจน ปฏิบัติงานด้วยความจริงใจ ซื่อสัตย์ ตั้งอยู่ในความดีและความถูกต้องเป็นที่ประจักษ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของวินัดดา โสภานิช (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “คุณธรรมจริยธรรมของผู้ให้บริการงานประกันสังคมกรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี พบว่า การใช้หลักคุณธรรมจริยธรรมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ได้ประพฤติปฏิบัติภายใต้จิตสำนึกที่ดี การตัดสินใจดีเป็นประจำ โดยมีความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยนต่อผู้รับบริการ การแสดงความช่วยเหลืออย่างจริงใจ มีการพัฒนาการให้บริการอย่างต่อเนื่อง สวนพฤติกรรมกรให้บริการตามหลักจริยธรรม พบว่า เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ ตั้งอยู่ในความดีและความถูกต้อง โดยยึดหลักความรับผิดชอบในหน้าที่เป็นหลักด้วยความตรงไปตรงมาต่อหน้าที่ประชาชน

5) จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีระดับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าอายุมีส่วนกำหนดระดับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ กล่าวคือ ประชาชนมีความคิดเห็นและให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือเกี่ยวกับป้องกันปราบปรามยาเสพติด ไม่เท่าเทียมกันทุกคน หรือการทำงานของเจ้าหน้าที่แต่ละคนอาจจะแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิรักษ์ เวชกานญา (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด” พบว่า ด้านปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติด พบว่า ในภาพรวมส่วนใหญ่มีการปฏิบัติงานมีผลอยู่ในระดับสูง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับชั้นยศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์และปัจจัยด้านความชัดเจนในวัตถุประสงค์ของนโยบายปราบปรามยาเสพติดที่ แตกต่างกัน มีผลต่อการปฏิบัติงานปราบปราม ยาเสพติด

6) จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษาจึงไม่ใช่ตัวบ่งชี้ว่า เมื่อมีระดับการศึกษาต่างกันจะความคิดเห็นต่อระดับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พิชัยและโทษของยาเสพติดเป็นที่รู้จักในกลุ่มคนทุกระดับการศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนควรหลีกเลี่ยง และควรให้ควรร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งนี้ในด้านของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทุกระดับก็ยังปฏิบัติงานด้วยความเข้มแข็งในการป้องกันยาเสพติด สอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัดดา โสภานิช (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “คุณธรรมจริยธรรมของผู้ให้บริการงานประกันสังคมกรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี พบว่า การใช้หลักคุณธรรมจริยธรรมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ได้ประพฤติปฏิบัติภายใต้จิตสำนึกที่ดี การตัดสินใจดีเป็นประจำ โดยมีความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กิริยา วาจาที่สุภาพอ่อนโยนต่อผู้รับบริการ การแสดงความช่วยเหลืออย่างจริงใจ มีการพัฒนาการให้บริการอย่างต่อเนื่อง สอนพฤติกรรมการให้บริการตามหลักจริยธรรม พบว่า เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ ตั้งอยู่ในความดีและความถูกต้อง โดยยึดหลักความรับผิดชอบในหน้าที่เป็นหลักด้วยความตรงไปตรงมาต่อหน้าที่ประชาชน

7) จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า อาชีพจึงไม่ใช่ตัวบ่งชี้ว่า เมื่อมีอาชีพต่างกันจะความคิดเห็นต่อระดับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ ไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทุกอาชีพให้ความสำคัญต่อปัญหาเสพติด จึงให้ความร่วมมือประสานงานที่จะช่วยกันเป็นหูเป็นตาให้กับของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานด้วยความเข้มแข็งในการป้องกันยาเสพติด สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ อภิรักษ์ เวชกานญา (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด” พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับชั้นยศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ และปัจจัยด้านความชัดเจนในวัตถุประสงค์ของนโยบายปราบปรามยาเสพติดที่แตกต่างกัน มีผลต่อการปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติด

8) จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีระดับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่ารายได้มีส่วนกำหนดระดับประสิทธิผลการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ กล่าวคือ ประชาชนอาจจะมีหน้าที่ในการหาเลี้ยงชีพ จึงไม่ค่อยได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติด รวมถึงการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีรายได้น้อย อาจไม่มีความสนใจในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรเชษฐ์ รุ่งหล้า (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี” พบว่า มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่และเจ้าหน้าที่ตำรวจบางส่วนยังขาดความรู้และประสบการณ์ ในเรื่องยาเสพติด ด้านงบประมาณ พบว่า ยังขาดแคลนงบประมาณสำหรับการป้องกันปราบปราม ยาเสพติดให้โทษ ในการปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องใช้เงินส่วนตัว เช่น การสืบสวนหาข่าวการติดตามคนร้าย และการล่อซื้อ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ผ่านฝึกการอบรมความรู้ด้านการ ปราบปรามยาเสพติดให้มีจำนวนเพียงพอในการปฏิบัติงาน เนื่องจากปัจจุบันมีผู้กระทำความผิดมากขึ้น
2. ควรเพิ่มจำนวนพนักงานป้องกันและปราบปรามให้มีเพียงพอต่อจำนวนคดีที่เกิดขึ้นในท้องที่รับผิดชอบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้เกิดประสิทธิผลต่อไป
3. ควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่สายตรวจการเข้าไปตรวจตราตามแหล่งมั่วสุม การตั้งจุดตรวจค้นตามเส้นทางเข้าออกในท้องที่รับผิดชอบเพียงพอ
4. ควรร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่อย่างจริงจัง

เอกสารอ้างอิง

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (2555). *พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงและขยายความ*. กรุงเทพมหานคร: กองทุน ป.อ. ปยุตฺโต เพื่อเชิดชูธรรม.

- พิศาล เอิบอาบ. (2555). *ความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีต่อพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปราม ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534*. กรุงเทพมหานคร: ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.
- สถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่. (2556). *สถิติการจับกุมคดียาเสพติด (ปี 2552 – 2556)*.
- สุพัฒน์ ชีรเวชเจริญชัย. (2554). *ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ*. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร: บริษัทไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- โสภา ชูพิกุลชัย สปิสมันและคณะ. (2553). *การศึกษาการแพร่ระบาดของสารเสพติดในเด็กและเยาวชนย่านชุมชนแออัด : ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพมหานคร: สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์.
- วรเชษฐ์ รุ่งหล้า. (2552). “ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้โทษของข้าราชการตำรวจในสังกัดตำรวจภูธร จังหวัดราชบุรี”. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล*.
- วัชระ ทิพยมงคล. (2551). “ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้โทษของข้าราชการตำรวจในสังกัดตำรวจภูธร จังหวัดราชบุรี”. *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขารัฐศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วินัดดา โสภานิช. (2549). “คุณธรรมจริยธรรมของผู้ให้บริการงานประกันสังคม กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี”. *ภาคินพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*.
- อภีรักษ์ เวชกาญจนา. (2552). “การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด: ศึกษากรณีกองบังคับการสอบสวน”. *ภาคินพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่. (2557). *ยุทธศาสตร์การป้องกันปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.nongmuangkhai.phrae.police.go.th> [20 พฤษภาคม 2557].